

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017, declarat de inculpatul

Cononenco Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.03.2017 - 14.04.2017;

Instanță de apel: 16.05.2017 - 15.09.2017;

Instanță de recurs: 28.06.2018 - 17.10.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 14 aprilie 2017, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Cononenco Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul legal al substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor lor pe termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Cononenco Veaceslav acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de loc și timp, a obținut pentru realizare amfetamină în cantitate de 0,590 grame, care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie drog în proporții mari, după care a transportat-o și a păstrat-o la sine pentru realizare până la 22 septembrie 2016, când, aflându-se pe str. Independenței intersecție cu str. Tudor Strușcă, mun. Chișinău, în urma percheziției corporale au fost depistate și ridicate două pachetele dintre care unul de polietilenă de tip ZIP-LOCK în care se afla amfetamină în cantitate de 0,412 grame și respectiv un pachetel de hârtie improvizat în care se afla amfetamină în cantitate de 0,178 grame.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cononenco Veaceslav să-i fie stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul legal al substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor lor pe termen de 3 ani.

În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului.

Prin aplicarea unei pedepse prea blânde au fost neglijate prevederile art.61 Cod penal.

Față de inculpat este necesară aplicarea pedepsei închisorii, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă până la stingerea antecedentelor penale ceea ce va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor, precum și abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017, a fost admis apelul, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cononenco Veaceslav, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul privind circuitul legal al substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal.

În speță nu au fost constatate circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului.

Prima instanță nu a motivat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Cononenco Veaceslav, astfel încât partea descriptivă nu cuprinde considerente temeinice și legale privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, cu trimitere la prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penal, instanța de apel a indicat că, inculpatul nu are antecedente penale, nu se află la evidenta medicului narcolog, infracțiunea comisă, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și a ajuns la concluzia casării sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în partea respectivă.

La fel, instanța de apel a indicat că, inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - existând restricția prevăzută la art.10 lit. d).

5. Inculpatul Cononenco Veaceslav, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Co de

procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, argumentele instanței de apel precum că nu s-au constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii sunt neîntemeiate și contrazic părții motivate a sentinței primei instanțe, potrivit căreia instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, și anume de limitele speciale ale pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind o infracțiune gravă, de forma vinovăției comiterii infracțiunii cu intenție, de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv la locul de trai și de lucru, nu are antecedente penale, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, și anume recunoașterea vinovăției, căința sinceră și lipsa circumstanțelor agravante.

Constituie interpretare extensivă defavorabilă inculpatului argumentele instanței de apel precum că, pedeapsa închisorii este necesară din motiv că inculpatul ar putea săvârși alte infracțiuni, or, instanței nu i-au fost prezentate probe pentru a deduce asemenea concluzii, nici trecutul inculpatului nu indică la faptul că Cononenco Veceslav este predispus să săvârșescă crime.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*,

Însă, verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana

se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele legale de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog, infracțiunea comisă, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

La fel, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Mai mult, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Cu referire la alegațiile inculpatului Cononenco Veaceslav prin care susține că, constituie interpretare extensivă defavorabilă inculpatului argumentele instanței de apel precum că, pedeapsa închisorii este necesară din motiv că inculpatul ar putea săvârși alte infracțiuni, Colegiul penal ține să menționeze că prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, reprezintă unul din scopurile pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă faptul că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de

recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Cononenco Veaceslav xxxxx*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac